

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRU SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó a la escala.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
El Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . . » 10 l' any.

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

SÉPTIM CONCURS

FALLO

Pera 'l concurs de *Doloras*, que vam convocar en lo número 73 de *LO TEATRO REGIONAL*, s' han rebut 22 plechs ab 34 composicions.

Lo Jurat se reuni 'l d' a 20 del actual y examinadas á conciencia una per una totas las enviadas, resulta que s' ha conferit lo premi á la 3.ª del plech número 1, qual titol es, *Acia y neta*, que va firmada per D. Joan Ribas Carreras de la població de Blancs.

Se distingix d' entre las rebudas per lo delicat del pensament que enclou, per la seva concisió y per la comprensió ajustada d' aquest género de poesia.

S' han fet ademés mereixedoras de especial menció, las que duhen los núms: 11, *Cada mirada seva*.—12, *Lo mon*.—14, *Lo pitjer vel*.—15, *Humanitat*.—16, *Don-sella*.—19, *Dos fanatismes* y 20, *Dolora*.

En las composicions citadas revelan sos autors bonas disposicions; y si tenim de dir la vritat, nosaltres creyam que no 'n rebriam tantas y aixó 'ns alenta pera prosseguir realisant petits concursos, segurs de que ells fan un bé als joves escriptors y també porque son la preparació d' altres de major trascendencia que á son temps posarém en práctica.

Gracias á tots quants nos han honrat ab sos travalls.
Barcelona 26 Juliol 1893.

Per acort del Jurat, lo Secretari,
J. XIMENO.

RECORT

(A LA MEMORIA DE MON MALHAURAT AMICH R. ESCALER.)

Un deber de companyerisme, y l' haver colabrat nostres llápis junts en varias publicacions, m' obli-gan á agafar la ploma pera trassar quatre ratllas á la memcria del que *fou* mon íntim amich, tccayo y colega, en Ramon Escaler.

Escaler ha deixat d' existir y juntament ab ell ha deixat de viure un gran element de *geni, chich y sa-voir faire* en la premsa cómica setmanal.

Escaler ha mort jove, (31 anys) y havia produhit molt, moltíssim! de manera que si no se 'l admirés per la qualitat, ho fora per la quantitat.

Jo vaig tenir la honra d' ésser un amich dels que més distingí. Anavam al café, recorriam los escenaris plegats, y passavam junts la major part del temps.

Un día, dos ó tres anys enradera, estant á casa seva juntament ab dos escriptors, (no recordo sos noms en aquets moments), Escaler se posá á treballar, y al agafar un magnífich compás d' agulla, eyna molt bonica y de precisió, un dels presents ponderá las qualitats del compás; á lo cual ell contestá:

—Es nou; encara no fa 3 anys que li faig la vida. Y afegí dirigintse á mí:

—M' agradaría que al morirme jo se sapigués del modo que fins are hi trassat las circumferencias.

—¿Al morirse, precisament?—vaig preguntar jo extranyat

—Sí; son cosas aquestas que no més fan l' efecte quant un es mort.

—¿Las trassaría á pols tal vegada?

—¡Cá! no. Si volía una circumferencia grossa, agafava un plat sopé y aplicantlo sobre 'l paper lo resseguía ab lo llápis; si la volía mitjana, un plat trinxant; si petita, un plat de café; ¿més petita? una xicra; ¿més encare? llavors agafava cinch céntims, y si no arri-vavan á la mida dos ralets; aquest era 'l meu estutx.

Vaig riure la ocurrencia y li vaig prometre, en broma, que jo m' encarregaría de ferho públich á la seva mort.

¡Pobre Escaler! poch se creya que tant prompte las bromas se tornessin realitat, y tingués jo de cumplir tan trista missió.

Una de las cosas que més sento es no haverlo pogut abraçar antes de morir-se com era mon desitj; però valguin aquestas mal escritas ratllas com á prova de la sincera amistat que li professava son company

Barcelona 25 Juliol 1893

RAMON LAGO.

EN LO GRAN MON

Una presentació.

PRIMAVERA TOT-TEMPS

¡AMOR!

I.

L' aucellada joganera
ha enlayrat un cant d' amor;
ha esverlat l' aube riallera
y ha nascut la Primavera
dintre 'l cálzer d' una flor.

Las catifas de boyrada
s' han desfet á ran del cel
y en raig d' or eixint l' aubada
m' ha donat una besada
més dolçena que la mel.

Sas cantadas més divinas
han llensat los rossinyols
y ab sas notas argentinas
més hermosas, las cardinas
han cantat lo cant més dols.

Han cantat que las poncellas
ja han tornat á rebrotar;
papallóns d' aletas bellas
diu que rondan entorn d' ellas
com volguentlas festejar.

Que las flors de tarongina
llensan ja, flayra suau;
que s' ovira la boyrina
que 'l sol torna carmesina,
més hermosa en lo cel blau.

Qu' ha arribat la Primavera
coronada de ramells;
qu' ha arribat, sempre encisera
en la patria riallera
dels llirs blaus y dels clavells.

Prou m' ho han dit ab cants de festa
boy volant gentils moixons;
moixonets de la floresta
qu' entre matís de ginesta
van guarnir sos níarons.

¡Qu' es hermosa y falaguera...
que bonich y blau lo cel!
¡Si tot temps fos Primavera!
jo hi pensat en ma fal-lera;
jo hi pensat ubriach d' anhel.

Quan los cants de las cardinas
ressonantme dintre al cor,
en sas notas argentinas
més dolçenas, més divinas
m' ha semblat sentirhi: ¡Amor!

II.

Que tot-temps es Primavera,
m' ho diuhen per més qu' ho sé,
los ulls claus... com lo cel era
l' altre jorn, cuan matinera
de raigs d' or, l' auba nasqué.

Semblan cels, videta mia,
semblan cels de tan blauets;
cels cuan l' auba s' hi destria
d' entre flochs de llum de dia
desvetllant los aucellets.

Ta carona somrosada
com clavells qu' han esberlat,
com clavells que la rosada,
quan ha eixit la matinada
ben á pler los ha ruixat.

En ta boca coralina
lí ha roselas del estiu.
Com á flors de tarongina
dintre d' ella, dolça nina,
tas dentonas li fan niu.

Tens per front, bella amoreta,
un llir blanc de cor daurat.
Los perfums de violeta
mes hermosos, ta boqueta
fent sospirs los ha llensat!

¡Que 'm fa donchs, si 'l sol se lleva
dalt d' un cel enmortallat?
Que 'm fa donchs si plou ó neva
si es tot temps, videta meva,
primavera al teu costat?

M' ho va di un aucell á l' hora
bategant vora 'l meu cor;
bategant voreta á vora
ma regina, m' aymadora:
¡Primavera sempre? ¡Amor!

P. MONISTEOL.

UN HOME FELIS

No 's pot parlar en contra dels tribunals de justícia, sense esposarse á ferzen déu pedras; y segons siga l' oposició, pot costarli á un déu pedradas. Lo tribunal de la opinió pública ja es un altra cosa; es més de la mànegua ampla. Aquet dóna una sentència, ja tira al carrer y tothom l' agafa per allí ahont vol, l' examina com millor li plau y 'n fá l' us que

li convé, sense per de pagar multas ni d' anar á presiri. Per aquest motiu l' opinió pública es mereixedora de molts consideracions, y per la meua part n' hi tinc tant, que quan veig una cosa contraria á lo que de públich se diu, 'm sembla que m' equivoco y ho torno á mirar; y avants de explicarho á ningú, hi reflexiono y m' hi penso com si 's tractés d' un casament.

Si quan tothom creya que 'l sol feya l' os á la terra, voltantla continuament, jo hagués sigut Galileo y hagués descobert que 'l rey dels astres no era més qu' un drope, no sé si hauria fet públich lo descobriment; no sé si m' hauria atrevit á dir á l' opinió pública que lo qu' ella tenia per blanch era negre, y que lo que tenia per negre era blanch. Moltes vegades he pensat que Josué tenia 'l meu gènit y que sabent, com sens dupte debía sapiguer aquell sant varó, que 'l sol no 's manejava, va dirli que 's parés per no desmentir á l' opinió pública.

Aixis es que cuan una sentència s' ha fet proverbial, la crech com tres y tres fan sis, y en veient alguna escepció l' apunto; y com á escepció la publico.

Diu tothom que en aquest mon ningú es completament fells, y jo he trobat un subjecte qu' ho es. Potsé n' hi haurá d' altres; tal vegada 'l lector ne coneixerá algun que també ho es, pero per si ó per no, li donaré á coneixer lo meu.

Comensa 'l subjecte per estar contentíssim del seu nom. Se diu Cadroan, nom que jo no sabia que existís, si bé es vritat que no 'm trobo massa empatat del martirilogi romá, y ell n' está tan satisfet de dirsen. que apenas may se firma ab lo nom de casa. Joseph, Joan, Pere, Pau, Francisco, tothom se 'n diu, pero Cadroan es una distinció. ¡Si 'l padrí de 'n Cadroan 'pogués escoltar las benediccions del seu fillol per l' idea que tingué de posarli aquell nom tan singular!

En Cadroan es molt baix d' estatura y si li sentís enumerar las ventatjas dels homes petits, tots los alts tindrían ganas d' escursarse. Ja poden contar que per falta d' estatura no va entrar á la quinta, y aquesta economia fa 'l seu pés en la balansa de las satisfaccions d' en Cadroan. Ell sab y no 's cansa de repetirho, qu' en los pots petits hi ha bona confitura; ell se cuida de fer sapiguer que Napoleón I era un gran home, pero petit d' estatura; y aixis ab las citas dels refrans que li convenen, que per tots los gustos se 'n troban, y ab los elogis que fa dels homes notables, baixos de mida, dóna bé á compondrer lo nostre conegut qu' está tan content de la seva creixensa escassa, que per tots los diners del mon no 's canviaria per un altre de mes alsada.

La fortuna á ne 'n Cadroan se li va quedá mes baixa que la creixensa; no 's veu en lo cas de tenir de demanar caritat, pero se 'n hi falta un bon tros per passar per un home acomodat. Aquesta circumstancia, deuen créurer vostés que li estronca 'l doll de la felicitat; s' equivocan de plé á plé. Ja veurán com tot l' hi enmotlla perfectament á las sevas possibilitats. Viu en l' arrabal, perque s' está mes tranquil qu' en lo centre de la ciutat; en un carreró perque aixis está lliure del scroll de carruatjes, y en un tercer pis, perque cuan mes alt mes purs los

los aires se respiran, y ell está enterat de las últimas estadísticas inglesas, que la mortalitat es major en los que viuen en los baixos y primers pisos que en los que habitan los pisos superiors.

No gasta cotxe, perque segons l' opinió d' afamats facultatitus, l' anar en cotxe es causa de molts malalties y no pchs poagres deuen lo seu desarrollo á tan dolenta costum. Per una semblanta rahó higienica no menja may perdius, ni pollastres, ni llangonissa, qu' inflaman las sangs y carregan lo ventrell dificultant la digestió.

De tant en tant lo veurán en lo Liceo, no en cap palco ni en cap butaca, sino en lo quint pis, perque allí hi van los verdaders inteligents, puig que com á lloch mes elevat del local, hi arriuan las armonías mes compactas y 's pot apreciar millor lo mérit de la música y de l' execució; no essent, al mateix temps, objecte de la crítica per si vá vestit mes ó menos bé.

Ja ho veuen; cor que vols, cor que desitjas; no hi ha ningú que visca mes fells que 'n Cadroan; ni 'l peix al aigua está miller.

Es fumador, y habitualment fuma puros de quarto, perque 'ls de miy ral y sobretot los habanos no 'l satisfan, pel motiu de que no sent tant forts. Si alguna vegada n' hi donan cap d' aquestos, ja se 'ls fuma, pero li sembla que fuma palla.

Si té de sortir de Barcelona y ha d' arriarse á Sans ó Sant Martí, hi vá á peu perque l' exercici es saludable; y si per causa de plujas ó algun altre precisió, té d' anar en lo carril, pren bitllet de tercera classe, perque allí 's fuma ab mes llibertat y en lo vagó hi ha mes gent per poguer conversar.

De manera que lo ésser pobre, li vé á 'n en Cadroan com l' anell al dit.

Explicant aquest tipo á un amich, va dirme que si 'l tal Cadroan fós rich, segurament viuria en primer pis, en un carrer ample, tindria cotxe, palco al Liceo, fumaría habanos y viatjaría en primeras. No diré si ho faría ó no; pero donat lo seu carácter, estich cert qu' allavors fora fells essent rich, com are ho es essent pobre, y explicaría las sevas accions d' una manera plausible tenint diners de sobras, com ho explica satisfactoriament essent constant parroquiá de Sant Just.

No pocas vegadas he pensat quina mena de contratemps podria despláurer á 'n aquest subjecte, no perque tingui la mala intenció de proporcionarli cap disgust, de lo cual me 'n empenediría tots los días de la meua vida, sinó per la curiositat de sapiguer per quin cantó quedaria en bon lloch, la general creencia de que ningú está content de la seva sort, y de consegüent que ningú es fells: creencia tan antiga, que ja l' expressavan sentenciosament los antichs remans, y que no sé que haje sigut desmentida per ningú fins á 'n Cadroan, que n' es una desmentició viventa. No pocas vegadas, com dich, he pensat com podria entorbollírseli la felicitat, y m' he trobat ab lo pensament sense sortida.

Días enrera varen dirme qu' estava malalt, y naturalment vaig créurer que la malaltja seria un topo en la blanca plana del seu écnestar. ¡Qui no s' ho hauria cregut!

Arribo á casa seva.

—¿En Cadroan? pregunto á la minyona.

—Entre al seu quarto, que no 's pot móurer, me contesta.

Lo meu presentiment, per malaventura de 'n Cadroan, portava camí de sortir exacte.

Entro al quarto; y me 'l veig en un silló ab una cama estirada damunt d' una cadira.

—¿Y, donchs Cadroan?

—Ja ho veus, home. Un floronco en lo genoll que no 'm deixa caminar. Seu que la farém petar un ratet. Si no tens cadira, seu á terra que no caurás.

—¿Sembla qu' estás molt alegre?

—¡Mes que may! ¡No veus qu' aixó que tinch es massa salut!

—¿Es dir, que estás content de tenirho!

—¡No que no! ¡Si 'l metje m' ha dit que aquest floronco m' estalviava una malaltía grossa! ¡Vols mes sort que la meva!

—No, Cadroan, no; ab la teva ja 'n tindría prou.

¿Volen felicitat més cumplerta?

CONRAT ROURE.

NOTAS ARTÍSTICAS

DIBUJ DE A. RENAU.

EN UN ALBUM

Aixuga 'ls parpres, car amich, aixugat;
no 'ls banyis més ab l' aygua de ton plor;
desterra la tristesa que 't corseca
que mina tan ton cor.

Puig fou ta aymada, es cert; pero vas dirme
que més que dona era ángel-ton anhel,
y... la patria dels ángels no es la vida;
lo seu destí, es lo cel.

J. CONANGLA FONTANILLES.

CONCERTS DE EUTERPE

Dimars tocà 'l torn al séptim concert de la present temporada, que com de costum se vegé molt cor.corregut.

Totas las composicions que formaren lo programa foren molt aplaudidas, especialment *La Gràtitud, De bon mati, Una Fontada y Goigs y Planss*, de Clavé, y la serenata *Guilarreros*, de Hubans y l' *Himne á Reus*, de Goula (pare).

En lo primer número de la segona part, s' estrenà la composició *Remors matinals*, lletra de M. Gardo Ferrer, posada en música per lo Mtre. Audreu Gelabert.

Creyéim que son número de audicions, no arribarà á molts, ja que no 's recomana en ella sa factura poch popular.

Lo públich demanà sa repetició.

T. GRANER.

* * *

Com tros de gel que 'l sol ardent destila
sent presa de dolor
en llàgrimas senti que se 'm desfeya
un jorn mon pobre cor.
¡Oh jorn, lo mes fatal de ma existencia
que may podré oblidar!...

De la mare 'l cadavre acompanyava
plorant vers lo fossar.
—Deu l' hagi perdonada!— tothom deya
los ulls numitejant;
—¡Deu la tinga en lo cell!— vareig sentirne
ab veu d' àngel cantant.
Aixeco trist l' esguart, y al punt contemplo
ma aymada ab dols encis,
y per mes qu' enterrà á la mare anava...
vam fernos un somris.

IGNASI IGLESIAS

ARENYS DE MAR.—Divendres passat vingué la companyia de Romea á posar en escena en nostre teatro Públich, *Lo Joch de's disbarats y Pintura fi de S'gle*, que obtingueren molt bona interpretació; la riulla va sostenirse continua entre 'ls concurrents. Probablement tornarán més endavant, ja que per ara no 'ls es possible.

Diumenge s' inaugurarà lo teatro del Ateneo. Lo teló de boca, pintat per lo Sr. Soler y Rovirosa, va obtenir una nutrida salva d' aplausos. Verdaderament es un treball digne de tant reputat pinor. *Lo Fratricida*, va ser la obra escullida. La numerosa concurrència qu' omplia l' espayós saló de la societat, va aplaudir diferents vegadas als aficionats. S' ho ben mereixian. Valdría la pena de co nensar la funcions ab més puntualitat y no ab lo retrás que ara s' acostuma.

J. V.

TARRASSA.— Ab un plé complert representá *Lo Rector de Vallfogona*, la companyia d' aficionats del «Atenco Tarrassench», lo diumenge últim á la nit, en quina obra demostraren facultats d' artistas tots quants prengueren part en sa execució.

La companyia Borrás, posá lo dissapte á la nit, *La Dolores* y en la vigilia de Sant Jaume *Barba-Roja*. Abduas produccions obtingueren bona execució rebent aplausos ben guanyats tots los actors.

R. I.L.

BLANES.—La vetllada literaria-musical que á benefici dels pobres se celebrá lo dia 23 del corrent en lo «Primer Casino de Blanes,» fou brillantissima.

Hi prengueren part tocant pessas al piano las senyoretas Valenti, Feliu, Penco, Ribas, Bosch, Oms y las germanas Furquet que tocaren á quatre mans, acabant la Sra. de Zola, que va tocar una melodia á violi acompanyada á piano per la Srta. Fonturó (O) (Otilia.)

La part literaria estigué representada per la hermosa composició de D. J. Puig Cassanyas titulada *La Orfaneta*, que recitá molt be la nena Cortils. Una poesia de D. J. Martí y Folguera; un' altre del Sr. Cortils y Vieta y un' altre de la poetisa catalana D.ª Enriqueta Paler y Trullol, que va remetre expressament per dita vetllada.

Lo conegut escriptor D. J. Riera y Bertran doná lectura, que interromperen varias voltas los aplausos, al hermós *Cant del espartenyer de Blanes*. A instancia de dit senyor llegí lo Sr. Cortils y Vieta una composició titulada *Recorts*, escrita en la Habana l' any 74.

També lo simpátich fill del Sr. Riera, Sret. Pau, executá varias pessas al piano.

Tots quants hi prengueren part foren sumament aplaudits, sortint la concurrència molt satisfeta, tan per la bellesa de la festa, com pel resultat que doná la recaudació de caritats.

J. A. B.

SITGES.—Dissapte passat per la nit tingué lloch en lo elegant teatro de la societat «El Retiro», per la companyia d' aficionats, una funció posantse en escena tres produccions: una sarsuela castellana, la pessa en un acte *La sala de rebre* y la aplaudidissima sarsuela catalana parodia de *La Mascota* que 'l seu titol es *La Marmota*. La primera no passá de regular però tan la segona com l' última van obtindre molts aplausos per ben executadas. En lo mateix teatro dimars per la tarde se representaren ab acert *La Marmota* y la pessa *Los cantis de Vilafranca*.

J. S. T.

Un negociant de grans.

* * *

Una flor vora una tomba,
un nascut aprop d' un mort,
y un dolor prop d' una ditxa
se veu al mon.

Mes, ay, duas flors juntetas,
dos vius l' un del altre aprop,
dos plahers á la vegada...
creume; no hi son.

JOSEPH ESCACHS Y VIVED.

TEATROS LOCALES

TÍVOLI.—*Fo'tes Bergeres* es una pessa que 's recoman sempre que sia interpretada per lo Sr. Pinedo.

A més de desempenyar tres tipus diferents, dibuixa, balla, y presenta tótas las moltas cualitats que l' adornan pera l' art que cultiva.

NOVETATS.—Pocas novetats, tan pocas que 'n pasarem de llarch. Pera dijous s' anuncia l' estreno de *Huelga de hijos*, que 'ns ocuparem en lo número pròxim.

ELDORADO.—Las últimas funcions de la companyia Vico han trascorregut entre continuas ovacions. Dilluns tingué lloch la dedicada á Valero, degá dels actors espanyols, oferint lo notable alicient de pèndrehi part lo més selecte dels artistes cor temporanis.

La funció de despedida del notable actor Vico verificada dimecres, lo públich arrivá al paroxisme del entusiasme. Públich y actor, conservarán gran recort de la última funció donada á Espanya.

CALVO-VICO.—Continuació d' espectacles alegres y á ralet. Tota la setmana ha trascorregut ab la representació d' obras en un acte, las millors del género lleuger.

Pròximament donará quatre funcions la *Bella Chiquita* que degut á l' Associació dels Pares de Familia, ha alcansat la popularitat que ab sa dansa del ventre per si sola, jamay hauria obtingut.

CIRCO ESPAÑOL.—Algunas vegadas s' havia intentat la implantació de funcions per horas, pero en cap ocasió arrivá á obtenir l' éxit alcansat en aquest teatro. Creyém que l' acert es degut á la situació del mateix, á sas condicions y á la bona direcció en escullir las obras. Favor que assegurém aumentarà ab l' estreno de alguna de las sarsuelas anunciadas.

CIRCO ECUESTRE.—La pantomima *Las amazonas del rey Behanzin en el Dahomy* ha sigut rebuda ab més éxit que las anteriors, distingintshi tota la troupe Onofri, especialment lo Sr. Otero que es una notabilitat en lo género que cultiva.

ALCÁZAR ESPAÑOL.—Digne de nostre aplauso es la direcció d' aquest teatro. Durant aquets últims dias abundan extraordinariament las representacions d' obras catalanas de quinas recordém *Una casa de dispesas*, *Gos y Gat*, *A cep calent*, *Un mort ressuciat*, *Un home de palla*, *Un núcol de pas*, *A ca la modista* y *Pintura ñ de sigle*. Lo desempenyo d' ellas es ajustadissim baix la direcció del Sr. Millá, á qui secundan discretament las Sras. Tarés y Agudo y los Srs. Fabrè, Fernández y Muñoz.

Está preparantse l' estreno d' un juguè del que adelantém alguna noticia en la secció de «Novas»

LABRUGUERA.

LÀ MAR

Quantas vegadas me ve á la pensa
veient revolta la blava mar:
¿com es t' aguantas, llaçuna inmensa,
com no 't desbordas y prens més camp?

Tu que fas onas superba enlayras
embolescantne las nau- mes grans,
tu qu' ab ta furia tó lo 'esparveras
desde l' auella al mariner brau
que re 't detura ni ningú 't dona;
tu que separas dos mons tan grans,
¿per qué t' amansas devant la serra
que 'n tas riberas estèsa hi ha,
fent ab tas blarças onas d' espuma
rissadas trenas? ¿qué hi ha al sorrám,
que tu furiosa prest lo 'l dominas
y no te 'l dragas com ab tot fas,
essent tan frágil? ¿per qué 't deturas,
per qué amantsinte t' has de humillar?
Perque sens dupte Deu se val d' ella,
perque no 's crega fins á ell alsars,
qu' es infinita sa onnipotencia,
puig ab la serra valla ha posat
á la indomable per forsa humana,
perque no 's crega fins á Ell alsars.

C. de la B. y J.

NOVAS

Ab lo present número rejarém lo quart folletí de *Las joyas de la Roser*, ó sia de las planas 25 á la 32. En ellas acaba lo primer acte.

L' Associació Literaria de Girona ha publicat lo Cartell-convocatori pera 'ls Jochs Florals d' aquest any, quina festa ha de celebrarse lo primer de Novembre.

Pròximament s' estrerará en lo teatro Alcázar Español una comedia en un acte, original dels senyors Burgas y Gay, intitulada *Ball Inglés*.

Segons noticias, l' intel·ligent artista, Conrat Colomer, formarà part de la companyia catalana que durant l' hivèrn vinent actuará en lo teatro Novetats.

Un aplaudit autor dramàtic ha terminat una trilogia. *Lo mal exemple*, *Lo bon exemple* y *Un mártir del deber*, son los tres títols que la componen, corresponent cada un á un dramà en tres actes.

Ab lluhiment ha sigut inaugurat lo local de la nova societat Foment de la barriada de Sant Antoni.

La nova societat Roger de Lluria, posá en escena l' últim dimars, *Com succeheix moltas vegadas* y *Los dos barbers*, las que foren desempenyadas acertadament per las senyoretas Aixelá (M. y R.) y los Srs. Palomé, Casas y Llanza. Demá representarán *Qui més mira...*

Dimars assistirem, haventhi sigut galantment invitats, á una festa popular coneguda per *L' Aplech del Xacolata*, que 's celebra anualment en la diada de Sant Jaume en una de las barriadas de Sans.

Lo centre de la festa (y d' aquí pren lo nom) es en

la gran extensió de terrenos que ocupan la célebre fàbrica de xocolata «Nueva Colonial» de D. Jaume Boix.

L'aplech, que durà tota la tarde y part de la nit, resultà animadíssim, ressaltant la galanteria dels Srs. Boix, que multiplicaren sas atencions en obsequiar á la numerosa concurrència que animava lo Park que volta la fàbrica.

Qui admirant la notable colecció zoològica, altres passejant per los jardins y horta ó bé entregantse á las delicias del ball á que convidava una orquesta situada en l'ombrácul, transcurrían las horas sens sentir, animant las forsas ab abundants plats, vins y refrescos. Durant la il·luminació dels jardins s'elevaren bon número de globos aereostàtics.

Grat recort conservarèm de dita festa, remerciant las atencions de que durant aquellas horas forem objecte.

000

Lo jove mestre Sr. Romaní, ha publicat una «gavota» pera piano.

Aixís mateix lo reputat mestre D. Claudi Martínez Imbert, ha publicat també un «scherzo» pera violins.

Abduas composicions son objecte de molts èlogis per part del intel·ligents.

000

L'aplaudida tiple Sra. Huguet, ha sigut contractada pera cantar en lo teatro Real de Madrid, durant la temporada d' Octubre á Desembre.

LA BONAVENTURA

.....Ponte una pesseta en la parma de la mano.....
—A no sèr que m' hi posi algun botó de las calsas...

EPIGRAMA

—¿Qué no ho sap, senyor Campar?
—No pas tot, senyor Bondia.
—Que en Pasqual t'è la mania de á Buenos-aires marxar.
—No potser! ;De cap manera!
Puig m= digué en Ramon Mir que la mar li fí quimera.
—Ca, home! si jo vull dir la fonda de Vallvidrera!

JOSEPH M.ª FELIU.

OMPLINT LA FILIACIÓ

En la secció de quintas compareix un recluta pera ser allistat en lo próxim reemplaç.

—¿Cómo se llama usted?—li preguntan.

—Me dich Nofre Julivert Porta.

—Hará el favor de hablar en castellano...

Lo recluta queda parat, y, traduhint al seu modo contesta:

—Me digo Onofre Julioverde Puerta.

—¿De qué pueblo es?

—De Picamoixóns; provincia de...

—Hombre, le repito que hable en castellano.

Queda mirant á la presidencia, y cumplint lo que se li indicava, anyadeix:

—De Picapájaros; provincia de Tarragona.

—¿Cuántos años tiene?

—Dies y otxo, més ó menos.

—¿Cuál es su oficio?

—*Porqué.*

—Por que sí. ¡Vaya un modo de contestar! Haga el favor de no interrumpir. Le preguntan ¿qué hacía en su pueblo?

—Pues ja 'ls ho dich: *porqué...*

—Hombre, para anotarlo en la filiación; para esto pues, se desea saber si es albañil, cerrajero, herrero, etc., etc.

—Me dispensarán, que ab aixó no sé qué volen dir.

—De modo que usted no trabajaba nunca!

—¡Ah, sí señor! Jo al meu pueblo guardava porchs, per aixó 'ls dich qu' era *porqué*: m' han entès ahora?...

GUILLÉM TORRES.

GAT PER LLEBRA

L' Adela era una nineta de una gracia fins allí, que segós ella explicava de Abrils no 'n contava vint. Tenia uns ulls molt preciosos; sas dentetas de marfil, quan obría la boqueta per exhalar un sospir, feya maliciar als homes que la veyan dalt del pis, que aquellas dents las robava del collaret d' una huri, y sa hermosa cabell era qu' era com la mitxa nit, (quan no 's veu al cel la lluna) feta de cabells molt fins, l' hi baixava destrenada molt mes avall de sos pits, sota 'ls quals un cor de verge glatia fort per l' Enrich, qu' era un jove que l' aymava sentint amor infinit. Van casarse l' altre dia l' Adela y 'l seu Enrich y segons éll m' explicava fa pochs dias vis á vis, los vint anys que sempre deya resultan ser trenta cinch y de aquells ulls tan hermosos n' hi ha un de cristall molt fi. Las dents, van sortir de casa d' un dentista de... Paris, com sa hermosa cabellera de can Lafont va sortir, com també á casa en Clausolles van proporcionarli 'ls pits, segós l' Enrich va con.arme en secret y ab to molt trist.

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

Trajo d' etiqueta ab que D. Gervasi reb als que durant l'estiu lo visitan en sa torre de Vallcarca.

PREGUNTAS POPULARS

- I
Que es una cosa que sense ser pesant fa suhar al que 'l porta?
- II
Qui pot passar devant del cel sense fer ombra?
- III
Que es lo que passa per damunt de l' aigua y no fa ombra.
- IV
Que es lo que pot sostenir cent quintars de palla y no pot sostenir una maia?
- V
Que es una cosa que per lluny que 's llensi sempre 's té.
- VI
Qui es qu' entra primer en una casa.
- VII
Qui es que no sab parlar y 's fa entendre?
- VIII
Que es una cosa que 's veu mes de lluny que de prop?
- IX
Quan es que 'ls gossos entran a l' iglesia?

ANÓNIM.

Las solucions en lo próxim número.

PENSADAS

Premiadas ab 30 pessetas

PRIMERA INSERCIÓ

Consisteix en aquell joch tan facil y quina gracia principal, está en treurer la rifa sense gastar diners y ab lo número que mes agradi, ja que se 'l fa un mateix.

Encara que molts de nostres llegidors coneixen lo sistema, donarèm nová explicació tant pera establir las bases com pera que se n' enterin los que 'ls hi vingui de nou, que serán molts.

En un sobre perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat.

¿Quin número es? Aixó es lo que 's té d' acertar. Aquesta es la pensada.

En la quarta plana de las cubertas, hi ha una papeleta pera aquest objete. Pensan un número, li escriuen y ja poden depositar-la en lo bussó del periódich.

¿Qué á l' endemá, ó al cap de poch rato, pensan que 'l número enviat no es lo de la sort! No s' apurin, tot s' adoba; van á veurer si encara quedan números y repeteixen la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las papeletas entran en sort.

Ja ho veuhien. La operació es senzillissima.

Perque aquesta vegada vagin mes segurs, els confiarém lo miler á que correspon lo número tancat. Es un cinch mil.

Sapiguent aixó ja tenen molt d' adelantat.

Aquesta operació podrá ferse ab lo número present y los dos següents. En lo del dissapte 19 del vinent mes d'

AVIS

Queda establert lo regalo de costum.

Solucions als Enigmas insertats en lo núm. 76

Xarada.—A-be-lar-do.
 Anagrama.—Pa-enta-Pantera.
 Tarjeta I.—Manresa-Tortosa.
 Tarjeta II.—Un'altra segra-Abelardó Coma.
 Geroglífich.—Per sobres las cartas.

Varen presentarse 6 plechs per l' ordre següen:
 1. Manuel Espunya; 2. Carlos Grau; 3. Miquel Porqueras Morera;
 4. Anton Del-s; 5. Jaume Raye atos; 6. Joaquim Bursel.
 La sort correspongué al plech número 5 firmat per Jaume Reventós.

Correspondencia

M. Cotusaus, J.C.L. Joseph Gatell, Noy de la tia, Un llegidor, Cantim plora, Lluís Fijoan, Pepet Cirera y Camol, Nomas Snop, I. Lloré Goriol, Ramon Nafra, Capdepon, Artur C., Jaume Elati, Un Capgirell y N. Facerias; no va prou be lo que han enviat.

Agusti Lluch, Rosendo Coll Estruch, Juan Navarro S. Carmeta Astort, Lluís Sus, Joseph Sastré, N. O. P. y Jaume Trias; anira alguna cosa.

Castor Corneta, per ara no toca he --N. Gelida, se extensió es lo principal defecte.—Mateu Aber, veurém de complaurel.—Un bromista vosté 's pensa serne?, plegui que no 'n sab.—Joseph Falp y Plana, «L'amistat».—M. P. M., va bé pero convenen trevalis de menos complicaci.—F. C. Serra, envihila y veurem.—Pepet del tramvia, anira 'l vers.—Un de Malavella, es incorrect.—J. D. Bonenech, retocat anira.—Onotna Silebac, la constancia es bona junt al l'est di, si no tardará molt a fer alguna cosa.—Joseph Pujadas Truch, dob ar os originals es expo-arse a una panxa, si no 's troba en aquest cas publicarem «Epigramatic».—Joseph Grau Llanes, caniers bilingles no 'n volem, l' ende ina la no es de vosté.—K. Manduas, ho aprofitarem.—Joan Roca, es poch correcte.—Guillém Torres, anira alguna cosa.—Francisco Gilabert, algun.—F. Mario, anira.—M. Coll Batl, també.—Angel Romantich, va be.—Pere Casas, fluixet, pero veurem.—Lluís Salvado, a guaa cosa.—Ferran Pi-rra, a x) no son versos.—Quiquet C, envihia altre cosa.—Joseph Alemany Borras, est u be. J. Franqueza, veurém.—Joseph Escachs y Vived, espigolarem.—Arturo Guasch R, potsen algun.—V. Rosell, si y sortira lo mes aviat poss ble.—M. Solá, no va.—J. Llopert y B, hi ha acert pero l' astu no 'ns agrada.—Joan Huguet, ja ho devia rebrer.—Silebac Enri h-Bavona, M. M. M. Joseph Arró, Celesti Frigo a, Marinense, Abrusejo, y Un alferz, tenim molts originals per l' es il a lo que han enviat.—Francesch Torres, en cartera.—Baldri Monreal, no 'n satisfá prou.—Josepa Canyellas, no esta á l' altura del original.—J. Tarré r, es poch cuydat.—Nov de Prades, repeteix massa «l' estubillo».—Fausti i owene h, havian d' esser totas.—Matias Falula no serveix.—F. Canevas; gracias dels dibuixós; d' ells, lo de figuras anira.

Agost publicarem lo número de la sort y tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI

30 rals

lo primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS

10 rals

á cada un dels dos números que s' aproximin mes á número exacte.

CINCH PREMIS

4 rals

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

VINTICINCH PREMIS

2 rals

á cada un dels vinticinch números que segueixen en aproximació.

Quinas cantitats encara que se sumin ab los dits donan un total de 120 RALS, cantitat molt decent avuy que son poch los que donguin res de profit.

Lo sobre ó plech que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració á disposició del que vulgui veurel y ferri las contraseñas que tingui per convenient.

En cas de que mes d' un acertés lo número exacte, lo que arrivi segon se 'n emportará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercercs.

Omplin forsas papeletas y envihentlas aviat. A veurer si s' emportan los trenta tres premis.